

Internettanácskozás Tihanyban

Az idei Internet Konferenciát október legvégén tartották Tihanyban, több mint harminc előadással. A témák szépen felölelték az Internettel kapcsolatos legtöbb izgalmas kérdést – illetve a gazdasági és jogi szempontból izgalmasakat. A látogatók is széles körből kerültek ki: megjelentek az informatika területének (szolgáltatók, webfejlesztők, programozók), a marketingnek és a pénzügyi szférának az emberei, valamint az államvezetés képviselői is.

Az előadások csoportokra voltak osztva és két helyszínen párhuzamosan folytak. Bár számos előadásba igyekeztem belehallgatni, természetesen nem tudtam mindegyiken jelen lenni. Az izgalmasabbakról viszont hadd írjak kicsit részletesebben.

Az első, amit előrebocsátok, hogy szinte mindegyik előadáson előkerült a következő téma: „a .dotcom a csődhullám után”, illetve „az Internet-lufi kipukkadása után” stb. Tehát mindenki általánosan siratott egy olyan „paradicsomi” időszakot (az elmúlt évet), amikor minden pénzügyi és kockázati befektető mint az örült, nyomta a pénzt a szakmába – ellentétben a jelennel, amikor mindenki nagyon is komolyan megnézi, hogy hova teszi a pénzkötegeit.

A második napon találkoztam csak olyan gazdasági elemzőkkel és pénzügyi szakemberekkel, akik azt feszegették, hogy nem a világvége jött el. Az egyik előadó grafikonokat mutatott be, mellyel igazolta, hogy az „Internet-piac” ugyan tényleg komoly visszaesést élt át, viszont ez nem több, mint az „újdomság” varázsának elmúlása. Hallottam egy érdekes gondolatmenetet is: az előadó vette a fáradságot és végig-sétált reggel a parkolóban. Furcsamód csupán egyetlen keleti autót talált.

Nos, vissza az előadásokhoz. Az első előadások az üzlettel foglalkoztak. Természetesen jelen voltak a Nagyok, és külön hangsúlyt kaptak a cégek közti

B2B-alkalmazások. Igazából semmi izgalmasat vagy újat nem hallottam azon kívül, hogy az egyik előadáson *Veréb Elemér* szép lassan vadvízi evezéshez öltözött be, a végén még a sisakot is felvette. Ezután két izgalmas előadás következett, mindkettő a politika és az Internet kapcsolatát firtatta. Érdekes kérdés: milyen szerepe lesz a Hálónak a választásokon? Eljutunk, eljuthatunk-e oda, hogy a gép mellett választjuk meg kedvenc politikusainkat? Melyik párt mire használja a Hálót és mire nem? Kell-e, hogy egy párt honlapja érdekes, szórakoztató legyen, vagy elsősorban az adatok és a hírek továbbítására célszerű szorítkoznia? A második vitán az MTE, az MSZP, az SZDSZ és a Fidesz képviseltette magát. Kiderült, hogy mindegyik párt nagyon komoly erőt érez az Internetben, de másként értékelik a hasznosságát, használhatóságát. Az MSZP elsősorban csalinak kívánja használni (a magyarázat kicsit hosszabb volt, de számomra ezt jelentette) játékokkal, propagandával stb.; az SZDSZ kiemelte az általa üzemeltetett NetPárt fontosságát (a honlap alapján mintegy kilencszáz tagot számlálnak); a Fidesz pedig elsősorban azt hangsúlyozta, hogy a Hálón lehet a leggyorsabban és legrésztetesebben tájékoztatni a választókat. Ígértek egy úgy honlapot is bővített tartalommal, új kinézettel (érdemes megnézni!).

A következő (számomra) érdekes előadáson befektető cégeket szólaltattak meg. A fő kérdés természetesen így hangzott: mibe fektetnek és mennyit. A befektetők elmondták, hogy elsősorban a megtérülést kell tekintetbe venniük, és csak olyan cégekbe hajlandók pénzt ölni, amelyek biztos, hogy behozzák a várt nyereséget. Mivel ezt nagyon kevés cégnél látják biztosítva, csak olyan feltételek mellett adnak anyagi juttatásokat, amelyekről ők maguk is tudják, hogy a partnereknek nem felelhetnek meg.

Ezután *Gáspár Máttyás* tartott előadást a Teleházakról. Szerintem rendkívül jó kezdeményezésről van szó. Vállalkozó kedvű emberek a Szövetség támogatásával teleházat nyithatnak – internet-hozzáférést és „irodát” biztosítva a rászorulóknak. A Szövetség közel tíz éve indult, ma már több mint 250 házat számlál, és a társintézetek külföldön is rendkívül jó eredményeket érnek el (☞ <http://www.telehaz.hu>)

Ezután egy fontos bejelentés következett! A Széchenyi-terv két új pályázattal bővült, az első a „Magyar nyelvű internetes tartalmak fejlesztésének támogatása” (SZT-IS-7), a másik pedig „Az informatikai módszertanok honosításának, elterjesztésének támogatása az EU-harmonizáción belül” (SZT-IS-14). Mindkettő megtalálható a ☞ <http://www.ikb.hu> címen.

A második napon három érdekes témára bukkantam. Elsőként a jogi kérdések kerültek elő az MTE, a MAHASZ és az Artisjus képviselőinek részvételével. Érdekes kérdés volt számomra: vajon mit terveznek „odafönn” az olyan ügyekkel kapcsolatban, mint a GNUtella és testvérei? Kérdésemre kitérő választ

kaptam. Igazából nincs kiforrott terv, azt látják, hogy értelmetlen szélmalomharc volna küzdeni, de őszintén remélik, hogy ez a terület is letisztul.

Többször előkerült a szabályozás, az önszabályozás kérdése. Furcsálltam, hogy oly sokak számára bizonyult rendkívül fontos kérdésnek, hogy „miért nem tesznek valamit a pornó-

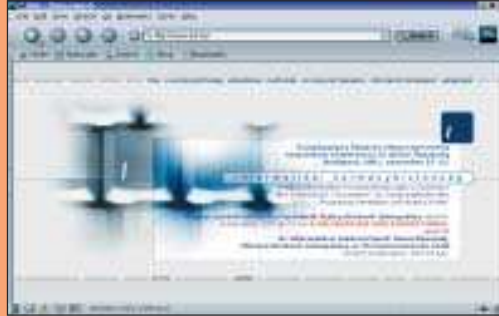
oldalak ellen?” Volt, aki felvetette, hogy állami szinten vagy a Sulinet rendszerén kellene felállítani ilyen jellegű szűrőket. Egyik kedvenc volt tanárom, *Gyöző Miklós* jutott az eszembe, aki egyszer egy érdekes történetet mesélt el.

Történt, hogy egy

évfolyamnál az egyik munkatársa nagyon komoly megszorításokat hozott, igyekezett ugyanis rákényszeríteni a diákokat a tanulásra. A félév végére több diák kiképezte magát a biztonsági kérdésekből és az egész gépparkban úgy jártak keresztül-kasul, mint az árnyak. A tanulmányi átlag viszont romlott egy kicsit...

Egy röpké órára előkerült a média és az Internet kapcsolata is. Érdekes bejelentés volt, hogy az új rádiótelefonok a tervek szerint akár két megabites átvitelre is képesek lesznek, és a sávszélesség folyamatosan nő.

A rendezvényt két vita zárta. Kár, hogy ezek az előadások a legvégére kerültek. Az első vita az internetelérések, a kapcsolódási és egyéb szolgáltatások piacát feszegette, a második pedig egy „beszélgetés” keretén

belül hasonlította össze a Microsoft operációs rendszerét és a GNU/Linuxot.

A Szabad oldalt *Zelena Endre* és *Varga S. Csaba* képviselte az LME színeiben, a cégóriás pedig két rendszermérnököt és egy marketingvezetőt küldött.

Az óriási tömegek előtt zajló (mivel az utolsó előadás volt, a nagyteremben alig fért el az a maréknyi ember) beszélgetés szakmailag teljesen értékelhetetlenre sikeredett, már a felveztőből egyértelmű volt, hogy sokan még mindig nincsenek tisztában a GNU, a Linux, a szabad program és egyéb fogalmakkal. Az összehasonlítás összegzése pedig így szólt: mivel

a CEU-ba különböző nemzetiségű, a számítástechnikához kevésbé értő diákok járnak, és az egyetemnek ilyen szinten nem kérdés a pénz, egyértelmű, hogy ügyfélgépként a Windowst választották. A beszélgetés ennek ellenére érdekes volt, remélem, jövőre komolyabb helyet kap ez a téma (ha még lesz miről vitatkozni), és a beszélgetés szereplői jobban felkészülnek. Az előadásoknak sajnos csak töredékére tudtam ellátogatni, az érdeklődőknek mindenképpen javaslom a Média Hungária honlapjának meglátogatását (☞ <http://www.mediahungaria.hu>), ahol a szervezők sok anyagot közkinccsé tettek.

Szy György

Hárommilliárd forint nyomában

Előző számunkban már írtam a Microsoft és a Miniszterelnöki Hivatal között létrejött szerződésről. Ígértem, hogy utánajárunk, ténylegesen mire is fordítják az összeget, ki fizet és mennyit, valamint mi is a célja ennek a szerződésnek. Nos, egy-két dolog tisztázódott, sok minden azonban továbbra is kérdéses maradt. Először is a szerződés értelmében a kedvezményes csomagokat meg kell igényelni egy nem túl egyszerű dokumentum kitöltésével és az igénylés beadásával. Ha jól értettem, egy Microsoft-partnernek kell intéznie ezt a kérelmet, mely után kiderül a fizetendő összeg. Ezt nem a vásárló (diák vagy oktató), hanem a MeH fizeti. A vásárló ezek után juthat hozzá (egyelőre még nem tisztázott, hogy milyen úton) a termékhez. Itt jön az első számú bökkenő. Ez a termék elméletileg frissítés, tehát törvényesen csak akkor használhatjuk, ha előtte már rendelkezünk a termék egyik elődjével. Például a MeH vásárol nekünk egy Windows ME-t, de csak akkor, ha hivatalosan birtokolunk egy Windows 98-at. Ami szintén

nem tízfillér. Ha ez tényleg így zajlik, kinek jó?

Ezzel a kérdéssel igyekeztem felkeresni a MeH illetékeit. Gondoltam egyszerű halandóként, írok egy levelet a MeH sajtóosztályára, ahonnan rövid időn belül kaptam egy választ, az illetékes nevével, telefonszámával. Az illetékes titkárnője viszont átirányított egy negyedik emberhez és így tovább... Röviden összefoglalva eleddig nem találtam senkit, aki hitelt érdemlően el tudta volna magyarázni, ki milyen szerepet játszik e szerződés kapcsán. Továbbra is csak annyit tudok mondani: ígérem, a nyomozást folytatom, ha megtudok valamit, megírom.

Szy György
a Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője. Mindenki
véleményét és levelét örömmel
várja az alábbi levélcímen:
Szy.Gyorgy@Linuxvilag.hu